

۱۵/۵۶۵۰

کشورهای در حال توسعه و مبارزه با مواد مخدر

مؤلفان

فیلیپ کیفیر و نورمن لوائزا

(استادان اقتصاد دانشگاه واشنگتن)

مترجمان

دکتر اکبر شیرازی - حمید فاطمی موحد

(اعضای هیئت علمی دانشگاه علوم انتظامی امین)

با همکاری دفتر تحقیقات کاربردی فرماندهی انتظامی استان کرمانشاه

دفتر تحقیقات کاربردی فرماندهی انتظامی استان کرمانشاه

دانشگاه علوم انتظامی امین

کشورهای در حال توسعه و مبارزه با مواد مخدر

مؤلفان: فیلیپ کیفیر، نورمن لویزا

مترجمان: دکتر اکبر وروایی - حمید فاطمی موحد

ناظر علمی: محمدرضا آمویی

ناشر: دانشگاه علوم انتظامی امین

آماده سازی: کتاب فرهنگ شناسی

چاپ اول: ۱۳۹۶

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

قیمت: ۲۵۰۰۰۰ ریال

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: چاپ کهن

نشانی دانشگاه: تهران، ابتدای بزرگراه شهید خرازی، خیابان شهید جدی اردبیلی، دانشگاه علوم

انتظامی امین، تلفن: ۴۸۹۳۱۲۹۳

سرشناسه	کیفر، فیلیپ / Kecer, Philip
عنوان و نام پدیدآور	کشورهای در حال توسعه و مبارزه با مواد مخدر / مؤلفان فیلیپ کیفیر، نورمن لویزا؛ مترجمان اکبر وروایی، حمید فاطمی موحد؛ به سفارش: مرکز تحقیقات کاربردی فرماندهی انتظامی استان کرمانشاه.
مشخصات نشر	تهران: دانشگاه علوم انتظامی امین، ۱۳۹۶. شاب: ۹۷۸-۶۰۰-۳۳۳-۱۶۰۴
یادداشت	عنوان اصلی: Developing countries and the war on drugs
موضوع	مواد مخدر -- کشورهای در حال رشد -- قاچاق
موضوع	Drug traffic -- Developing countries:
موضوع	داروها -- کشورهای در حال رشد -- مبارزه و کنترل
موضوع	Drug control-- Developing countries:
شناسه افزوده	لوایزا، نورمن، ۱۹۶۴ - م. Loayza, Norman
شناسه افزوده	وروایی، اکبر، مترجم شناسه افزوده: فاطمی موحد، حمید، مترجم
شناسه افزوده	نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران. فرماندهی نیروی انتظامی استان کرمانشاه. دفتر تحقیقات کاربردی
رده بندی گنگره	HV۵۸۴۰/ک۴۷/ک۹ ۱۳۹۵:
رده بندی دیویی	۴۵۰۹۱۷۲۴/۳۶۳:
شماره کتابشناسی ملی	۳۸۷۲۸۳:
مشخصات ظاهری	۳۷۶ص.

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
اختصارهای کتاب	۱۳
درباره ویراستاران و نویسندگان	۱۷
پیشگفتار	۲۳
مقدمه	۲۷
پیامدهای قانون منع و اجراء	۲۹
پیامدهای سیاسی، اجتماعی مبارزه علیه مواد مخدر در کشورهای در حال توسعه	۳۲
منبع	۳۴
فصل اول: محدود کردن مواد مخدر و کشورهای در حال توسعه: منافع نامطمئن، هزینه‌های قطعی	۳۵
پیامدهای منفی ممنوعیت و جلوگیری از مواد مخدر	۳۷
سلامت عمومی	۴۰
خسارت به کشاورزان و منافع برای قاچاقچیان	۴۲
جرم سازمان‌یافته، خشونت، یاغی‌گری و فساد	۴۴
چرا ممنوعیت مواد مخدر: هزینه‌های نامطمئن مصرف مواد مخدر	۴۹
سودمندی نامطمئن سیاست‌ها برای جلوگیری از قاچاق مواد مخدر	۵۵
واکنش نامطمئن تقاضا برای مواد مخدر	۶۸
مفاهیم ضمنی سیاست	۷۵
چگونه باید سیاست‌ها در برابر مصرف و قاچاق مواد مخدر را تغییر داد؟	۷۶
منابع	۸۳
فصل دوم: تاریخچه تأسیس نظام کنترل مواد افیونی	۸۹
بررسی تاریخی مواد مستی‌آور	۹۰
مصرف مواد مخدر	۹۰
تجارت مواد مخدر	۹۴
انفعال و بی‌طرفی: آمریکا و مسئله اولیه درباره تریاک	۹۶
سیاست - مواد مخدر آمریکا	۹۸

۱۰۰	کنفرانس مواد مخدر شانگهای در سال ۱۹۰۹
۱۰۲	ایجاد نخستین نظام کنترل
۱۰۲	قرارداد بین‌المللی مواد مخدر سال ۱۹۱۲
۱۰۴	قرارداد جنوا
۱۰۴	قراردادی برای محدودیت تولید و کنترل توزیع مواد مخدر
۱۰۵	قراردادی برای جلوگیری از قاچاق مواد مخدر خطرناک
۱۰۵	ارزیابی نظام کنترل بین دو جنگ جهانی
۱۰۹	نظام کنترل مواد مخدر معاصر
۱۱۱	پروتکل لیس
۱۱۲	قرارداد اصلی مواد مخدر
۱۱۴	قرارداد سال ۱۹۲۱ دربارهٔ مواد مؤثر بر روان
۱۱۶	قرارداد سال ۱۹۵۸ علیه تجارت غیرقانونی مواد مخدر و مواد مؤثر بر روان
۱۱۸	نتیجه‌گیری
۱۲۰	منابع

فصل سوم: آیا تولید و قاچاق مواد مخدر کاهش می‌یابد یا فقط مکانش تغییر می‌کند؟ ۱۲۳

۱۲۴	تجارت غیرقانونی و کشورهای در حال توسعه
۱۲۵	کشورهای مصرف‌کننده
۱۲۷	کشورهای تولیدکننده
۱۲۹	کشورهای قاچاق‌کننده
۱۳۲	ساختار صنعت مواد مخدر بین‌المللی
۱۳۹	کنترل تولید و تصفیه
۱۴۰	ریشه‌کنی
۱۴۴	کنترل قاچاق و معامله غیرقانونی
۱۴۷	روش‌های کنترل مواد مخدر غیرسنجی
۱۴۷	قانونی کردن تولید و قاچاق
۱۴۸	خرید کل موجودی محصول
۱۴۹	محل راهبرد
۱۵۱	مشاهدات پایانی
۱۵۲	منفعت نسبی
۱۵۳	ثبات
۱۵۴	کاهش عرضهٔ جهانی
۱۵۵	منابع

فصل چهارم: تحلیل طرح کلمبیا..... ۱۵۹

- ۱۶۰..... انگیزه‌ای برای برنامه تحقیقاتی
- ۱۶۷..... تحقیقات سیاست‌های ضد مواد مخدر طرح کلمبیا
- ۱۶۹..... الگوی نظریه بازی علیه مواد مخدر
- ۱۶۹..... یک مسابقه متوالی
- ۱۷۰..... شش مرحله بازی
- ۱۷۲..... بازارهای مواد مخدر
- ۱۷۳..... فرصت‌ها و تهدیدهای سیاست‌های ضد مواد مخدر در کشورهای تولیدکننده
- ۱۷۴..... درجه بندی این الگو
- ۱۷۵..... یافته‌های اصلی
- ۱۷۷..... مؤثر بودن سیاست‌های ضد مواد مخدر در چارچوب طرح کلمبیا
- ۱۷۷..... تمایل کلمبیا در درجه بندی مصرف کمک‌های مالی
- ۱۷۹..... نتایج شبیه‌سازی
- ۱۷۹..... بازبینی کارایی سازکارها
- ۱۸۰..... چرا مبارزه با مواد مخدر در کشور ای تولیدکننده پرهزینه و بی‌نتیجه است؟
- ۱۸۱..... زمین قابل کشت در مقابل مسیرهای مواد مخدر
- ۱۸۳..... نتیجه‌گیری
- ۱۸۴..... منابع

فصل پنجم: تحلیل تجارت مواد مخدر غیرقانونی..... ۱۸۵

- ۱۸۷..... الگوی تعادل کلی
- ۱۸۷..... تولیدکننده محصول
- ۱۸۹..... تولیدکننده ماده مخدر
- ۱۹۱..... قاچاقچی ماده مخدر
- ۱۹۲..... مصرف‌کننده ماده مخدر
- ۱۹۵..... دولت
- ۱۹۵..... تعادل رقابتی
- ۱۹۶..... الگوهای عملکردی و درجه‌بندی
- ۲۰۰..... ارزیابی نتایج سیاست‌های جایگزین
- ۲۰۰..... پرمخاطره‌ساختن فعالیت‌های غیرقانونی
- ۲۰۳..... تحمیل مجازات‌های سخت‌تر
- ۲۰۵..... قانونی کردن رو به افزایش

نتیجه‌گیری ۲۰۸

ضمیمه: اطلاعات ۲۰۹

منابع ۲۱۵

فصل ششم: بررسی تطبیقی منافع حاصل از تولید و قاچاق کوکائین و هروئین در افغانستان و

کشورهای منطقه آند ۲۱۷

شرح مختصر تولید ماده مخدر ۲۱۷

علت تولید مواد مخدر بر پایه گیاه ۲۱۹

وضعیت مناسب برای گسترش صنعت ماده مخدر غیرقانونی ۲۱۹

عوامل اثرگذار بر تحلیلیات محل فعالیت ماده مخدر غیرقانونی ۲۲۰

نکات قابل توجه ۲۲۲

گسترش صنعت مواد مخدر و ارتباطاتش با سیاست و گروه‌های مسلح ۲۲۲

نمونه موردی: افغانستان ۲۲۳

عوامل مؤثر بر تولید مواد مخدر ۲۲۳

منابع ۲۲۸

نمونه موردی: کلمبیا ۲۲۹

نمونه موردی: ایالت پلورینیئشونال ۲۴۳

نمونه موردی: پرو ۲۵۳

نتیجه‌گیری ۲۶۹

نکات مهم ۲۷۳

منابع ۲۷۸

فصل هفتم: درباره تولید و قاچاق کوکائین چه می‌دانیم؟ ۲۸۵

مقدمه‌ای درباره کوکائین ۲۸۶

منابع اطلاعات ۲۸۸

دفتر سازمان ملل متحد در بخش مواد مخدر و جرم ۲۸۸

دفتر سیاست کنترل مواد مخدر آمریکا ۲۸۹

تولید کوکائین: واقعیت‌های تصنعی ۲۹۰

کشت کوکائین ۲۹۰

قیمت‌های متوسط ۲۹۴

تولید بالقوه کوکائین ۲۹۷

درجه خلوص میانگین ۳۰۰

قیمت کوکائین ۳۰۵

۳۰۷	معمای اصلی و راه حل آن
۳۰۹	تأثیر نگاه جانبدارانه بر ارزیابی جنبه عرضه
۳۱۰	عوامل مؤثر بر روند تقاضای کوکائین
۳۱۱	منابع مؤثر دیگر در غرضورزی درباره اعداد
۳۱۳	سیاست‌های ضد مواد مخدر در کشورهای تولیدکننده
۳۲۰	نتایج جانبی سیاست‌های ضد مواد مخدر
۳۲۳	چشم‌اندازهای آینده و تداوم سیاست‌های ضد مواد مخدر در کشورهای تولیدکننده
۳۲۸	نتیجه‌گیری
۳۲۸	نکات مهم
۳۳۴	مجموعه

فصل هشتم: واکنش به شکلات حاصل از اقتصاد مواد مخدر در افغانستان: درس‌های پیشرفت و تأیید سیاست

۳۳۸	مقدمه
۳۳۸	پیشینه تاریخی
۳۴۰	اهمیت راهبردی و چشم‌انداز تجارت
۳۴۲	الگوهای کلی و روندهای اقتصادی حاصل از تریاک
۳۴۲	اطلاعات و مسائل تحقیق
۳۴۳	کشت و تولید
۳۴۶	تجارت و به عمل آوردن
۳۴۸	الگوی قیمت
۳۴۹	جریان‌های مالی مربوط به مواد مخدر
۳۵۰	پویایی اقتصاد حاصل از تریاک
۳۵۰	عوامل مؤثر بر تصمیم‌های کشاورزان
۳۵۴	پویایی گسترده صنعت ماده مخدر: تغییر دور باطل
۳۵۷	تحلیل اقدامات ضد مواد مخدر در افغانستان
۳۵۷	هدف کلی خط مشی (سیاست)
۳۵۷	اولویت‌های ملی
۳۵۷	ارکان فعالیت
۳۵۸	تجربه متفاوت در مبارزه علیه مواد مخدر
۳۵۹	سه دلیل موفقیت محدود و ناکامی در برنامه ریشه‌کنی
۳۶۱	ممنوعیت
۳۶۲	برنامه‌های امرار معاش جایگزین

۳۶۳	تقاضا در افغانستان
۳۶۳	ارتباطات و آموزش
۳۶۴	درس‌ها و مفاهیم سیاست
۳۶۵	تأکید بر ممنوعیت به‌جای ریشه‌کنی محصول
۳۶۶	توقف مواد شیمیایی اولیه
۳۶۶	پیشنهاد‌های به‌اجرا درنیامده
۳۶۶	تولید تریاک مجاز
۳۶۷	خرید فزاینده محصول تریاک
۳۶۸	حمایت مالی از کشاورزی
۳۷۲	نکات مهم
۳۷۴	منابع

پیشگفتار

فرناندو هنریک کاردوسو^۱

سی‌و‌چهارمین رئیس‌جمهور برزیل

سوءمصرف مواد مخدر از دشوارترین چالش‌هایی است که دنیای معاصر با آن مواجه است. مصرف انواع مواد مخدر در جوامع گوناگون رواج داشته است و این امر در حیطه‌های کنترلی، سده، ر، منظم اجتماعی، به‌ویژه در مراسم تشریفاتی اتفاق می‌افتد. استفاده از مواد مخدر در همه بخش‌های جامعه با انگیزه‌های لذت‌گرایانه گسترش یافته است؛ اما استفاده از بیشتر این مواد مجاز بسته نشده است. با توجه به نوع ماده مخدر، مصرف‌کننده‌ها در فرایندی آسان در آن مسود.

پژوهشگران ثابت کرده‌اند که مواد مخدر حتی انواع قانونی مانند الکل و تنباکو به سلامتی آسیب می‌زنند و برخی از آنها مانند هروئین و کراک بسیار زیان‌آورند. موضوع چگونگی «ورود مواد مخدر» به سئای - امعه‌شناختی و پزشکی است که درباره آن اتفاق نظر وجود ندارد. به منظور طراحی سیاست عمومی باید مصرف مواد مخدر برای مصرف‌کننده‌ها و جوامع به حداقل برسد؛ زیرا پیامدهای منفی زیادی دارد. از همین رو، انتخاب راهبردهای گوناگون برای دستیابی به این امر اهمیت زیادی دارد.

تاکنون راهبرد اصلی «مبارزه علیه مواد مخدر» تهیه شده است. سازمان ملل متحد با حمایت اولیه ایالات متحده آمریکا قراردادهای متوالی را برای گسترش ممنوعیت استفاده از مواد مخدر و کاهش تولید و قاچاق مواد مخدر به‌امضا رسانده است.

ده سال بعد از آخرین جلسه سازمان ملل درباره این موضوع و یک سال بعد از اولین تلاش بین‌المللی برای ممنوعیت تجارت مواد مخدر، در مارس ۲۰۰۹ هیئت بین‌المللی مواد مخدر با کمیته سازمان ملل متحد جلسه‌ای را درباره مواد مخدر در وین^۲ تشکیل دادند تا نتایج راهبرد «مبارزه علیه مواد مخدر» را ارزیابی کنند. به‌طور هم‌زمان در اروپا و آمریکای لاتین، کمیته‌هایی با اعضای مستقل و با تکیه بر تجزیه و تحلیل‌های کارشناسان، عملیات

1. Fernando Henrique Cardoso (1931)

2. Vienna

مشابهی را انجام دادند. من با مسئولان قبلی کلمبیا و مکزیک، سزار گاویریا^۱ و ارنستو زدیلو^۲، جلسه کمیته آمریکای لاتین دربارهٔ مواد مخدر و دموکراسی را اداره کردم.

نتایج جلسه‌ها روشن بود: ما در راهبردهای «مبارزه علیه مواد مخدر» بازنده‌ایم. اگر به‌همین روش ادامه دهیم، فقط زمین‌های کشاورزی و کارتل‌های ماده مخدر را به مناطق دیگر (بدون کاهش خشونت و فساد ناشی از صنعت مواد مخدر) منتقل خواهیم کرد؛ بنابراین، به‌جای اصرار ورزیدن بر راهبردهایی که بر کاهش سوددهی و قدرت صنعت مواد مخدر متمرکز هستند و بارها با شکست مواجه شده است، باید این رویکردها را تغییر دهیم و تلاشمان را بر کاهش مصرف و آسیب به‌وجودآمده از بلای اجتماعی و شخصی مواد مخدر متمرکز کنیم. چنین رویکردی سرکوب را نادیده نمی‌گیرد؛ اما با جایگزینی دسته‌ای از سیاست برای مبارزه با فساد و جرم سازمان‌یافته، از زندانی کردن هزاران مصرف‌کنندهٔ مواد جلوگیری می‌کند.

در سراسر دنیا، مرکز بر مبنای اجبار؛ حتی در برخی ایالات آمریکا رد شده است. از سال ۲۰۰۱، پرتغال الگویی برای جلوگیری، مراقبت بهداشتی و توان‌بخشی داشته است؛ اما منتقدان بر افزایش مصرف مواد مخدر تأکید دارند. با وجود این، استفاده از مواد مخدر میان جوانان ۱۵ تا ۱۹ سال کاهش یافته، اگرچه ساده‌انگارانه است که تجربه‌های کشورهای دیگر را بدون بررسی بیشتر تقلید کنیم.

در برزیل، بیشتر ماری‌جوانا تولید می‌شود و قاچاقچی‌های خارجی بر منطقه کنترلی بی‌چون و چرا دارند. با توجه به فقر و بیکاری در مناطق شهری، قاچاقچی‌ها شبکه‌های گسترده‌ای از دلال‌ها، توزیع‌کننده‌ها و مصرف‌کنندگان را که اعضایشان به‌آسانی در دسترس‌اند به‌کار می‌گیرند و گروه تشکیل می‌دهند. برزیل فقط یک مسیری ترانزیتی برای قاچاق مواد مخدر نیست، بلکه بازار بزرگ مصرف‌کنندهٔ این کشور با طبقه‌هایی با درآمد متوسط و بالا هستند و تا وقتی که تقاضا و منفعت زیاد است، برای هدایت زیادی از نوجوانان و جوانان بیکار و فقیر مشکل خواهد بود که از منفعت اقتصادی حاصل از قاچاق مواد مخدر چشم‌پوشی کنند. این وضعیت وحشتناک است.

در فارلاس^۳ و ریو^۴ (محله‌های فقیرنشین) ترس حاکم است. رهبران سازمان مواد مخدر با حکم قوانین شخصی، حتی مرگ را به عهدشکنان تحمیل می‌کنند. پلیس اعلام کرده است که این افراد به دو دسته تقسیم می‌شوند: ۱- افرادی که به قاچاقچیان کمک می‌کنند؛

1. Cesar Gaviria (1947)

2. Ernesto Zedillo (1951)

3. Farelax

4. Rio

۲- افرادی که با هدف قتل وارد فارلاس می‌شوند. برای ما در مورد اغلب قربانیان بی‌گناه فرقی نمی‌کند که آیا «گلوله منحرف شده» از تفنگ یک شبهکار رها شده است یا از تفنگ یک پلیس. تغییر در نگرش‌ها لازم و ضروری است، اما هیچ دستورالعملی در این مورد وجود ندارد.

تماشاگران بی‌گناه: کشورهای در حال توسعه و راهبردهای مبارزه علیه مواد مخدر در آنجا کمکی ارزشمند به بحث پیش رو می‌کند. کشورهای توسعه‌یافته، در جایگاه مصرف‌کننده‌های اصلی، سیاست‌های منفی را بر کشورهای تولیدکننده مواد مخدر تحمیل کرده‌اند. از سیاست‌ها پیامدهای هولناکی همچون فساد نیروهای پلیس و دستگاه قضایی و خشونت مربوط به قاچاق برای رشد اقتصادی و ثبات سیاسی کشورهای تولیدکننده داشته‌اند. مدارکی در این کتاب وجود دارد مبنی بر اینکه راهبردها در مبارزه علیه مواد مخدر تأثیری بر افزایش قیمت فروش خیابانی مواد مخدر و کاهش مصرف آن نداشته است؛ در عوض، این کتاب نمونه‌ای از «قانون پیامدهای ناخواسته» فراهم کرده است. قانون ممنوعیت موجب شد. رژیم‌های اقتصادی برای ظهور و رونق کار آنها تقویت شود، نابودی محصول در منطقه‌ای منجر به افزایش میزان تولید محصولات باقی‌مانده کمک کرد و در افغانستان، مبارزه علیه تجارت غیرقانونی هروئین به کشاورزان فقیر آسیب زد و فقط برای طالبان مفید بود.

در نهایت، این کتاب درک ما را درباره اقتصاد و تجارت مواد مخدر گسترش می‌دهد. در روش‌های پیشنهادشده برای حل مشکل مصرف مواد مخدر، دفاع‌های جانبدارانه از این یا آن الگو فراوان است؛ اما فقط با آگاهی بر پایه شواهد و دلایل و اتحاد سیاسی گسترده است که برای پیروزی در بزرگ‌ترین چالش این زمان آمادگی کامل به دست خواهیم آورد.

مقدمه

فیلیپ کيفر^۱ و نورمن لویزا^۲

دانشمندان مدت‌هاست درگیر حل این مسئله هستند که چگونه از تولید، مصرف و توزیع مواد مخدر روانگردان جلوگیری کنند. متأسفانه آنها تحلیل حساب‌شده‌ای از هزینه‌ها و مزایای واکنش‌های سیاسی گوناگون به‌عمل نیاورده‌اند. به‌نظر می‌رسد پژوهشگران تأثیر متقابل 'ایده' رزی‌های تغییرناپذیر و منافع اقتصادی ثابت دولت‌ها در قبال تجارت مواد مخدر را بررسی کرده‌اند تا اینکه از مسائل مرتبط با سیاست عمومی آگاه باشند. مک کوئن^۳ و روتر^۴ (۲۰۰۱: ۱) این بحث ایدئولوژیک محوری را در آمریکا همراه با هشدارهای صریح برای ایجاد انگیزه در هر دو طرف شرح دادند. در حال حاضر، بن‌بست ایدئولوژیکی پیش‌آمده شبیه وضعیتی است که در گذشته دیده شده است. پاسخ بریتانیا به تلاش‌های چین برای محدودیت واردات تریاک از هند و استرالیا به مبارزه علیه تریاک منجر شد. تکیه‌گاه دولت اسپانیا درآمدهایش از مالیات‌هایی بود که فیلیپین در جایگاه یک مستعمره می‌پرداخت و عرضه‌کننده انحصاری تریاک بود. بعد از جنگ جهانی دوم، آمریکا در سال ۱۹۸۹، آمریکا تلاش کرد تا این حق انحصاری را ادامه دهد؛ اما با مخالفت مذهبی در آمریکا این تلاش‌ها بی‌نتیجه ماند (مک کوئن و روتر، ۲۰۰۱).

ما از حسن نظر بانک جهانی که در آن زمان جیمز هانسون مسئولیت آن را به‌عهده داشت، برای فراهم کردن بودجه این پروژه تشکر می‌کنیم؛ اگرچه دیدگاه‌های بیان‌شده در اینجا و فصل‌های بعد نظرهای نویسندگان هستند و بانک جهانی، هیئت مدیران و سران کشورهایایی که آن را اجرا کردند؛ ممکن است دیدگاه‌های دیگری در این مسئله داشته باشند.

یک قرن بعد، بازیگران این صحنه تغییر می‌کنند؛ اما رویارویی بین ایدئولوژی و منفعت ادامه یافته است و مصرف مواد مخدر و خشونت افزایش داشته است.

برخلاف سیاست‌گذاری‌ها که حمایت اندکی برای تجزیه و تحلیل منافع و هزینه‌های اجتماعی طرح‌های جایگزین ارائه می‌دهد، تلاش‌ها برای تحلیل و ارزیابی تأثیرهای نبود

-
1. Philip keefer
 2. Norman Loayza
 3. Mac Coun
 4. Reuter

جرم‌انگاری مواد و رویکردهای متفاوت برای آموزش و درمان ادامه می‌یابد. بیشترین تلاش‌ها داخلی هستند. باید پرسید که پیامدهای داخلی سیاست‌های گوناگون چیست؟ به‌علاوه، در این مطالعات، مسائل با تمرکز بر منافع کشورهای توسعه‌یافته بررسی شده‌اند. چنین مطالعاتی، نشان‌دهندهٔ پیامدهای تغییرات در سیاست مواد مخدر است؛ مانند کشورهای ثروتمند مصرف‌کننده که قانونی کردن مصرف مواد هزینه‌های مربوط در همسایگان ثروتمندتر را افزایش و خشونت را در همسایگان فقیرتر کاهش می‌دهد. تجارت مواد مخدر بین‌المللی است؛ اگرچه سیاست‌های داخلی در قبال مواد مخدر در کشورهای ثروتمند تأثیرات عمیقی بر رشد اقتصادی و ثبات سیاسی در کشورهای فقیر و آسیب‌پذیر داشته است. اغلب به این تلاش‌ها اهمیت داده نمی‌شود؛ اما در این کتاب مرکز توجه هست.

کشورهای در حال توسعه به‌شدت از سیاست‌های ضد مواد مخدر تأثیر می‌پذیرند؛ اما منافعشان در تصمیمات کشورهای مصرف‌کنندهٔ ثروتمند در نظر گرفته نمی‌شود. کشورهای مصرف‌کننده دوست دارند بیشترین اهمیت را به منافع شهروندان خودشان بدهند. با وجود این، شهروندان داخلی از سیاست‌های فعلی مواد مخدر در کشورهای مصرف‌کننده با سخت‌ترین مواضع قانونی علیه مواد مخدر سود نمی‌برند. ارزیابی وسواس‌گونهٔ رفاه اجتماعی است که به پیشرفت‌های ناچیز در منافع داخلی در عوض کاهش چشمگیر منافع خارجی کمک می‌کند. تاریخ سرشار از این نوع ارزش‌هاست. به‌علاوه، نادیده‌گرفتن تأثیرها بر جامعهٔ بین‌المللی با اهداف کشورهای ثروتمند که برای افزایش ثبات سیاسی و رشد اقتصادی در سراسر دنیا سرمایه‌گذاری فراوانی می‌کنند، در تضاد است.

هدف از تدوین این کتاب و تلاش دست‌اندرکاران، ترک بهتر نتایج انتخاب‌های دولتمردان در عرصهٔ سیاست دربارهٔ مواد مخدر است.

پرسش‌های پژوهش پیش رو بر این مبنا طرح شده‌اند: این سیاست‌ها، دربارهٔ تأثیرات سیاست‌های ضد مواد مخدر که کشورهای ثروتمند به‌واسطهٔ آن بر رشد اقتصادی و ثبات سیاسی کشورهای در حال توسعه مسلط شده‌اند، چه چیز را نشان می‌دهد؟ کدام سازکارهای سیاسی بر رشد جنبه‌های دیگر تأثیر می‌گذارند؟ محدودهٔ ارزیابی‌های مزایا و هزینه‌های داخلی انتخاب‌های سیاست خاص در کشورهای ثروتمند که در مقابل پیامدهای توسعه و پیشرفت مقایسه می‌شود چیست؟

بررسی این پرسش‌ها در کنار یکدیگر روشن‌گر آن است که سیاست‌های فعلی در برابر مواد مخدر هزینه‌های زیادی برای کشورهای در حال توسعه دارد و در عین حال نشانه‌های اندکی مبنی بر تأثیر آن وجود دارد. ممنوعیت‌هایی مثل ریشه‌کنی محصول بر استفاده از

مواد مخدر در کشورهای مصرف‌کننده بی‌تأثیر است. این امر بیانگر آن است که باید به آموزش، جلوگیری از مصرف مواد مخدر و درمان مصرف‌کننده‌ها بیشتر توجه شود و این برنامه‌ها کاملاً حساب‌شده ارزیابی و اجرا شوند.

پیامدهای قانون ممنوعیت و اجرا

در فصل یکم، فیلیپ کیفر، نورمن لویزا و ریودریگو سوارز^۱ چشم‌اندازی کلی برای پیامدهای ممنوعیت مواد مخدر و اجرای طرح می‌کنند. این تأثیرگذاری‌ها بحث‌انگیز هستند و نه تنها درک نمی‌شوند، بلکه نامحتمل به نظر می‌رسند. شاید نتیجه‌هایی آشکار شده باشد؛ درحالی که انتخاب‌های سیاست بر مصرف مواد مخدر تأثیر ندارد، مصرف چشمگیر مواد مخدر در تمام سیاست‌رویدادی همیشگی است.

بیشترین تأثیر سیاست‌های مرتبط با مواد مخدر ممکن است در سیاست‌های توزیعی‌شان باشد. جامعه هزینه‌ها را چه گروه‌هایی تقبل می‌کنند؟ درنهایت، قانون ممنوعیت مواد مخدر پیامدهای ناخواسته جمعی برای کشورهای درحال توسعه دارد؛ به‌ویژه هنگامی که ممنوعیت‌ها بر ریشه‌های محصول در این کشورها متمرکز باشد. درنتیجه، کشاورزان فقیرتر هزینه‌های سنگین مربوط به درآمدهای شخصی‌شان و هزینه‌های قاچاقچیان مواد مخدر را تقبل می‌کند. قانون ممنوعیت سبب جنایت سازمان‌یافته می‌شود و امنیت و ثبات سیاسی را در کشورهای فقیر که تولیدکننده مواد مخدرند، تضعیف می‌کند.

نویسندگان به این نتیجه رسیده‌اند: برای اثبات این ادعا، فواید اجتماعی ممنوعیت مواد مخدر نسبت به هزینه‌های اجتماعی آن بیشتر باشد، مدارک و شواهد کافی وجود ندارد. مشکل دیگر این است که درباره سودمندی سیاست‌های جایگزین که از مصرف مواد مخدر و پیامدهایش جلوگیری کند، مدارک کافی در دست نیست. به‌عنوان اصلی همچنان پابرجا هستند: سیاست‌های کنونی تا چه اندازه مصرف را کاهش می‌دهد و هزینه‌های پزشکی مصرف مواد مخدر چه هستند؟ آنها استدلال می‌کنند که در مقابل تردید عمیق درباره مزیت‌های سیاست ممنوعیت در برابر مواد مخدر باید به هزینه‌های اجتماعی اهمیت داده شود؛ درحالی که سیاست‌گذاران تأکید بیشتری بر روش‌هایی با هزینه اجتماعی پایین (مانند کاهش زیان‌ها) دارند و بر تجربه آزمون و خطای تأثیرات سیاست‌های متنوع سرمایه‌گذاری می‌کنند.

سیاست‌های مواد مخدر که هدفشان ممنوعیت تولید و قاچاق است بی‌نتیجه‌اند. ممنوعیت‌ها به بازارهای محلی و سیاست‌هایی محدود می‌شود که فقط مصرف داخلی و قاچاق مواد مخدر را مشمول مجازات قانونی می‌دانند؛ اما کشورهای مصرف‌کننده نیز به قانون ممنوعیت از طریق سیاست‌هایی که هدفشان برهم‌زدن عرضه مواد مخدر از کشورهای تولیدکننده است، کمک می‌کنند. تلاش‌های بین‌المللی برای ممنوعیت مواد مخدر تاریخی طولانی دارد.

در فصل دوم، جولیا بوکستون^۱ گزارشی تاریخی از چگونگی سیاست‌های ضد مواد مخدر در قرن گذشته بیان می‌کند. او ادعا می‌کند که منافع خاص آمریکایی‌ها حکم می‌کرده است که مصان روانگردان را در این کشور و همه دنیا مسلط کند. به‌رغم شکست تلاش‌های بین‌المللی برای کنترل تولید و قاچاق مواد مخدر، جولیا بوکستون معتقد است که نظام کنترل مواد مخدر در بیش از یک دوره صدساله شکل گرفته است و الگوی قانون ممنوعیت، در این مدت، بادین و تثبیت و جهانی شده است و این قانون را همه دولت‌ها بی‌توجه به نوع نظام حکومتی، جهت‌گیری ایدئولوژیکی و سطح پیشرفت داخلی‌شان پذیرفته‌اند. او در فصل سوم، این به‌هم‌پیوستگی مهم و اتفاق‌نظر بی‌سابقه جامعه جهانی را درباره انتخاب سیاستی که در کشورها آشوب و حرارت به‌بحث گذاشته می‌شود بررسی می‌کند. او با کنایه خاصی تداوم جنبه سیاست‌هایی را خاطرنشان می‌کند. در سال ۱۹۰۹، زمانی که این سیاست در ملاقات سران تریاک‌های جهانی در شانگهای^۲ مورد توافق قرار گرفت، انگیزه‌های بازیگران اصلی برای اینکه رفاه شهروندان کشورهای فقیر را بهبود ببخشند قوی‌تر از انگیزه‌ها در زمان حاضر بود.

البته، سیاست‌های به‌کار رفته برای جلوگیری از قاچاق تولید مواد مخدر و ممنوعیت آن در کشورهای ثروتمند هزینه‌هایی را بر کشورهای در حال توسعه تحمیل می‌کند.

در فصل سوم، پیتر روتر بی‌نتیجه‌ماندن سیاست‌هایی را که هدفشان کاهش تولید و قاچاق مواد مخدر و تلاش برای ریشه‌کنی محصول و اعمال قانونی محلی برای مبارزه با تجارت مواد مخدر است بررسی می‌کند (تا به معنای واقعی کلمه راهبردهای تشویق‌کننده برای گسترش جایگزینی محصولات کشاورزی به جای عادت تولید مواد مخدر در کشاورزان را توضیح دهد).

او به سودمند نبودن این رویکرد اشاره می‌کند؛ اما باید موقعیتی که در آن محصولات مواد مخدر تولید می‌شود را در نظر گرفت. قابلیت جابه‌جایی تاجران مواد مخدر غیرقانونی و

1. Julia Buxton

2. Shanghai

بازده‌های اقتصادی زیاد تولید مواد مخدر در مقابل تقاضای مصرف‌کنندگان یکی از همین موارد است. با فرض اینکه هزینه‌های هروئین و کوکائین تقریباً یک درصد قیمت خریده‌فروشی‌شان در کشورهای ثروتمند است، تشویق‌ها و تهدیدها بر قیمت مواد مخدر هیچ اثری بر میزان تقاضا در کشورهای مصرف‌کننده ندارد.

در فصل چهارم، دانیل مچیا^۱ درباره تأثیرات سیاست‌های اجراشده ضد مواد مخدر در کلمبیا، بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۶ که به «طرح کلمبیا» معروف است، تلاش کرد بسیاری از موانع را که در برابر طرح‌های موفقیت‌آمیز ممنوعیت مواد مخدر مطرح است، توضیح دهد.

هنگامی که تولیدکنندگان مواد مخدر در برابر تلاش‌ها برای ممنوعیت‌های جدی‌تر، فنون کاشت بهتر و به استفاده از ملاس‌ها برای محافظت گیاهان از سم‌پاشی هوایی واکنش نشان دادند، او افزایشی^۲ دهانی در تولید و کاشت کوکائین را گزارش داد. این پیشرفت‌ها و تغییر تولید در کشورهای مساحه افزایش چشمگیر مواد مخدر توقیف‌شده از ۱۴۰ تن در سال ۲۰۰۰ به ۲۲۰ تن در سال ۲۰۰۶ را بیان می‌کند. او استدلال می‌کند که تأثیر محدود «طرح کلمبیا» را باید به وسیلهٔ انبوهی از عوامل مختلف بازیگران اصلی توضیح داد؛ برای مثال، دولت کلمبیا در ممنوعیت مواد مخدر کم‌مدتر است تا در ریشه‌کن کردن آن. این دولت منابع بیشتری را در ریشه‌کنی مواد سرمایه‌گذاری می‌کند؛ اگرچه این سرمایه‌گذاری به نیروهای پلیس آسیب می‌رساند.

در فصل پنجم، رومولو چوماسترو^۳ بر اقتصاد بازارهای مواد مخدر تأکید می‌کند. او با این موضوع آغاز می‌کند که در ارزیابی تأثیرهای سیاست‌های جایگزین باید نشانه‌های قیمت و انگیزه‌های عوامل اقتصادی را به حساب آورد.

فصل مربوط به چوماسترو یک الگوی متعادل کلی را گسترش می‌دهد که زنجیره کامل تجارت مواد مخدر غیرقانونی از تولید تا قاچاق و مصرف نهایی را بررسی می‌کند. این الگو برای مشخص کردن بازار کوکائین درجه‌بندی می‌شود و سپس برای تحلیل تأثیرهای اجرای قانون سخت‌تر یا قانونی کردن تجارت مواد مخدر به کار گرفته می‌شود. درمیان ایده‌های زیادی که این الگو به همراه دارد، تلاش‌ها برای ریشه‌کنی مواد مخدر خطر تولید کوکائین را افزایش می‌دهد و با ترغیب قاچاقچیان یا کارتل‌های قوی‌تر مواد مخدر، سود احتمالی تجارت کوکائین زیاد می‌شود. قانونی کردن این امر به نفع کشاورزان کوکائین است؛ زیرا می‌توانند قیمت‌های بالاتری برای محصولشان درخواست کنند. باید این مسئله را در نظر

1. Daniel Mgejia

2. Romulo Chumacero

داشت که قانونی کردن ممکن است به مصرف زیادت‌ر کوکائین منجر شود. با وجود این، اگر منابع برای کم کردن احتمال اعتیاد سرمایه‌گذاری شود این امر نیز کنترل می‌شود.

پیامدهای سیاسی و اجتماعی مبارزه علیه مواد مخدر در کشورهای در حال توسعه

سه فصل آخر، درباره موضوعاتی است که پیامدهای اقتصادی، سیاسی و اجتماعی تلاش‌های بین‌المللی برای جلوگیری از تولید و قاچاق مواد مخدر در کشورهای خاص را بررسی می‌کند. در فصل ششم، فرانسیسکو تومی^۱ پیامدهای اجتماعی و اقتصادی مبارزه علیه مواد مخدر در افغانستان را بررسی می‌کند. روتر خاطرنشان می‌سازد که قاچاق و تولید مواد مخدر ممکن است در هر جایی اتفاق بیفتد. گیاهان کوکائین یا بوته‌های خشخاش به طور موفقی‌ت‌آمیز در کشورهای زیادی کاشته می‌شود؛ اما تولید گسترده در چند کشور خاص دیده می‌شود. دلیل آن چیست؟

تومی استدلال می‌کند که شرایط اجتماعی و اقتصادی خاص و میراث‌های تاریخی بیش از عوامل دیگر به نظام ملی غیرقانونی کمک می‌کند و این امر به شدت بر محل تولید و قاچاق مواد مخدر تأثیر می‌گذارد. غیرقانونی بودن تجارت مواد مخدر ویژگی‌های حوزه‌ای را که برای رشد اقتصادی و سیاسی بان‌آرند، تقویت می‌کند.

ممنوعیت مانعی در برابر سارقان محلی است، آنها از جهات دیگر نیز از آن بهره نمی‌برند؛ اما امکانات و انگیزه‌هایی به وجود می‌آورد تا در فرایندهای سیاسی و سازمانی کشورهاشان دخالت کنند.

در فصل هفتم، دانیل مجیا و کارلوس پوسادا^۲ بر جای کوکائین در سه کشور دیگر متمرکز می‌شوند. آنها با مطالعه ایالات پلورینشونال بولیوی^۳، کلمبیا و پرو تجارت‌های غیرقانونی مواد مخدر را تحلیل و بازبینی می‌کنند.

در این منطقه‌ها، قیمت کوکائین از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۴ کم شد. معما ثابت بود؛ اما تولید افول کرده بود. مقامات رسمی کاهش میزان تولید را مدرکی دال بر تأثیر راهبردهای ریشه‌کنی دانستند و تحسین کردند؛ ولی تحلیل دقیق‌تر این معما را حل کرد:

ارزیابی‌های اولیه با ضرب میزان تولید مواد مخدر در میزان کشت بر مبنای عکس‌های ماهواره محاسبه شد. این کار، به‌طور قابل توجهی، مقدار تولید واقعی را کم محاسبه می‌کرد. ارزیابی‌های دقیق‌تر میزان تولید، که مبنای تحقیق در کلمبیا قرار داده شده است، ۴۰ درصد

1. Francisco Thoumi

2. Carlos posada

3. Pturinational

افزایش در محصول را مشخص کرد؛ اگرچه، میزان کاشت در کلمبیا تا ۳۰ درصد پایین آمد، افزایش میزان تولید این کاهش را جبران کرد و عرضه برخلاف تصور پایین نیامد. فصل مربوط به مجیا و پوسادا بدترین موانع در سیاست ریشه‌کنی موفقیت‌آمیز را آشکار می‌کند: عرضه گسترده اقدامات متقابلی که تولیدکننده‌ها طراحی کرده‌اند. این اندازه‌گیری‌ها نه تنها پیشرفت‌ها در میزان تولید را دربرمی‌گیرد، بلکه مشمول اقدامات خاصی است تا با ترکیب محصولات غذایی و کوکائین از شناسایی آنها جلوگیری کنند و تأثیرهای سم‌پاشی هوایی علف‌کش‌ها را با پخش کردن ملاس‌ها بر بوته‌های کوکائین کاهش دهند. آنها همچنین به نتایج پیش‌بینی‌شده ریشه‌کنی از جمله تأثیر بر درآمد کشاورزان فقیر، ناآرامی اجتماعی و پیامدهای محیطی سم‌پاشی (با توجه به اینکه کشت کوکائین از نظر محیطی زیان‌آور است؛ اما بیشتر در جهت جلوگیری از شناسایی شدن است) اشاره می‌کنند.

در فصل هشتم، وی با بایرد^۱ به دخالت‌های اقتصادی تجارت غیرقانونی هروئین در افغانستان توجه کرد. کار او بر وضعیت دشواری متمرکز است که کشورهای ثروتمند به منظور اجرای راهبردهای جرایم از مصرف داخلی مواد مخدر با آن مواجه می‌شوند. از یک طرف رشد اقتصادی راجع به سیاست‌های افغانستان اولویت بین‌المللی است، از طرف دیگر تمایل به ریشه‌کنی کشت بوته خشک‌اش در افغانستان به تغییرات چشمگیر در درآمدهای کشاورزان منجر شده است و بازده اقتصادی به سمت قاچاق غیرقانونی و به نفع سازمان‌های تبهکار سوق داده است؛ همچنین بودجه عملیات یاغی‌گری طالبان که ثبات سیاسی کشور را به مخاطره می‌اندازند، فراهم شده و نتایج غیراخلاقی کسانی که مسئول قانون و نظم در کشور هستند را به همراه داشته است.

در فصل هشتم، گزارش صریح بایرد از امکان انتخاب‌های متفاوتی که تلاش کرده‌اند تا کشت بوته خشک‌اش در افغانستان را کاهش دهند تأمل برانگیز است. عجیب اینکه، تنها طالبان از موفقیتی چشمگیر بهره‌مند شدند؛ اما از ابزاری استفاده کردند که بیشتر کشورها برای همیشه آن را کنار گذاشته‌اند. در اینجا نیز، بعد از موفقیت موقتی، تبدیل به تمام نیرو دوباره رواج یافت. با این وصف، کاهش کشت بوته خشک‌اش امری ضروری است. بایرد برنامه کاری را برای «راهبرد هوشمندانه» شامل کاربرد ریشه‌کنی، تأکید بر قانون ممنوعیت علیه محیط و قاچاقچیان بزرگ‌تر مواد مخدر و رویکردی جامع برای حمایت از راه‌های امرار معاش جایگزین را پیشنهاد می‌دهد. این راهبرد به‌طور کلی هزینه‌های ریشه‌کنی را درونی می‌سازد.